

Sygn. akt IV CSK 147/19

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta G.

przy uczestnictwie P. J.

o stwierdzenie zasiedzenia,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 września 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w G.

z dnia 11 czerwca 2018 r., sygn. akt III Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. ustala, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania kasacyjnego we własnym zakresie.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie uczestnik postępowania wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na oczywistą zasadność skargi oraz na występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Po pierwsze, skarga nie jest oczywiście uzasadniona, ponieważ lektura zaskarżonego orzeczenia nie dowodzi, aby w sposób oczywiście nieprawidłowy wyłożono albo zastosowano prawo – skarżący ma jedynie odmienne zdanie co do tego rozstrzygnięcia. Po drugie, na tle tej sprawy nie zachodzi potrzeba rozstrzygania wskazanego w skardze istotnego zagadnienia prawnego, a to z dwóch względów. Zagadnienie to w świetle art. 1 ust. 1 dekretu o majątkach opuszczonych nie budzi najmniejszej wątpliwości. Jednocześnie zaś potrzeba jego wyjaśnienia nie występuje na tle stanu faktycznego ustalonego w tej sprawie. Sądy *meriti* bowiem ustaliły, że doszło do opuszczenia nieruchomości w związku z wojną, a te ustalenia są wiążące w postępowaniu kasacyjnym.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

